

Anne Baastrup (SF):

Da vores ordfører, fru Margrete Auken, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne meddele, at SF afviser forslaget.

Som ministeren nævnte, vil nogle af problemerne blive søgt løst i det af ministeren nedsatte udvalg. Der er problemer med arbejdsmiljøloven, der er problemer med kontrol af kørselskiver osv. Det skal vi have styr på, så derfor kan SF ikke støtte forslaget i den her foreliggende form.

Christian H. Hansen (DF):

Da vores ordfører på området, hr. Ole Donner, ikke kan være til stede, idet han er optaget af et andet møde, skal jeg fremføre følgende:

Naturligvis skal vi på chaufførområdet have tilsvarende regler, som gælder for alle områder i samfundet. Det er ufatteligt, at man ikke på et tidligere tidspunkt har erkendt behovet for, at der bør oprettes chaufførvikarbureauer, når man har tilsvarende vikarordninger lige fra sygepleje over undervisning til kontorarbejde. Det er jo fuldstændig urimeligt, at hvis en vognmand står og mangler en chauffør, kan han – vel og mærke efter i god tid forinden at have indhentet forudgående tilladelse fra Færdselsstyrelsen – alene få dækket sit kørselsbehov ved at låne en chauffør fra en anden vognmand.

Det er fuldstændig grotesk, at en vognmand, som pludselig har et behov for at få en chauffør afløser, eksempelvis til erstatning for sin egen chauffør, der pludselig er blevet syg, ikke med kort varsel kan få en anden chauffør til at foretage transporten. Endnu mere grotesk bliver det, når vore nabolande, eksempelvis Tyskland, ikke har en så restriktiv ordning på området som den, der i øjeblikket eksisterer her i Danmark, hvilket er til stor skade for konkurrenceevnen over for udenlandske vognmands-firmaer.

Forslaget indebærer fordele for såvel chaufførerne som de selvstændige vognmænd, idet en chauffør, som eksempelvis lejlighedsvis er blevet ledig, med kort varsel kan gå ind og overtage transporten, ligesom vognmanden ikke lider tab, fordi han ikke kan få afsendt en anden transport.

Der ikke nogen saglig begrundelse for, at de nuværende regler på området opretholdes. Tværtimod drejer det sig om så hurtigt som muligt at legalisere en sådan ordning med chaufførvikarbureauer, og som medforslagsstil-

ler anbefaler Dansk Folkeparti naturligvis forslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Jeg vil gerne have lov til at spørge hr. Christian H. Hansen: Har man i Dansk Folkeparti overheadet ingen betænkeligheder ved færdsels-sikkerheden i forbindelse med, at der ikke er ordnede forhold, i hvert fald ikke givet nogen model, hvor der er garanti for ordnede forhold? Og hvem skal i givet fald bære arbejdsgiveransvaret, hvis noget går galt? Har man et klart svar på det i Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Til det vil jeg sige, at selv om jeg er forholdsvis nyvalgt, ved jeg dog, at når man taler og har sagt, at man taler for en anden ordfører, er det sådan en uskreven regel, at der ikke bliver stillet spørgsmål, så det vil jeg henholde mig til.

Arne Melchior (CD):

Jamen så skal jeg om et øjeblik prøve på at komme ind på fru Wittrocks betænkeligheder.

Til orientering for alle de mange unge kolleger, som er til stede og er ordførere i debatten – unge af både alder og anciennitet – skal jeg tillade mig at oplyse, at her står en mand, der i adskillige år fra dette sted og i huset her i øvrigt har kæmpet vikarbureauers kamp – ikke for vikarbureauernes skyld, de skal bare have fri næring som alle andre, men fordi der var en hel masse branchemæssige restriktioner, som tidligere hindrede benyttelsen af vikarer i det omfang, det sker nu. Det var også et spørgsmål om, hvorvidt det offentlige kunne tillade sig at bruge vikarer osv., men det er vi gudskelov for længst kommet ud over. Det er en kamp, jeg har været med til, og som hører til succeserne.

I dag har alle erkendt, at det er en fordel både for virksomheder, der midlertidigt har brug for vikarer – det ligger jo i ordet – og for de pågældende personer, som kan udføre det arbejde og har tid og lyst og behov for at udføre det, at de kan finde hinanden. Det må være princippet, det må være grundlaget.

Så er der nogle praktiske vanskeligheder, f.eks. dem, som fru Jytte Wittrock nævnte i sin sidste bemærkning. Jamen det er da klart, at der skal tages hensyn til færdselssikkerheden; det er da klart. Man skal da ikke have folk til at køre disse biler, som ikke er i stand til det, og